

ת"פ 32691/05/22 - מדינת ישראל ע"י נגד אוסייד כבהא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 32691-05-22 מדינת ישראל נ' כבהא(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד		
הנאשם	אויסייד כבהא ע"י ב"כ עוה"ד פאדי חמדאן	

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); עבירה של איזמים לפי סעיף 192 לחוק, ועבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ו.א.א. הם קרובי משפחה, במהלך חודש מרץ 2022 התגלע בין השניים סכסוך כספי, על רקע דרישת הנאשם מ.א.א. ובעלה שישלמו לו ₪ 4,000 עבור תשלום אגרות רישוי רכב. משסירבו לדרישתו, הגיע הנאשם אל ביתם ואיים עליהם בצעקות שאם לא ישלמו, ישרוף את רכבה של ו.א.א. מסוג קיה (להלן: "הרכב"). משעמדו בסירובם, גמלה בליבו של הנאשם החלטה לממש את איזמיו, הוא הגיע עם אחר, כשהוא מצויד בחומר דליק, למקום חניית הרכב, שפך מהחומר על מכסה מנוע הרכב והגלגל הקדמי, והציתו. כתוצאה ממעשיו נגרם נזק רב לרכב ונשרף חלקו הקדמי.
3. בהמשך לכך, לאחר שנודע לו שהוא דרוש לחקירה בגין הצתת הרכב, הנאשם ביקש למלט את עצמו מאחריות, וביקש מאחותו ובעלה למסור עבורו אליבי שקרי במשטרה, בני הזוג עשו כמבוקשו ומסרו, במסגרת חקירותיהם, אליבי שקרי, לפיו שהה בביתם במועד ההצתה. במעשיו אלו, שיבש הנאשם מהלכי משפט בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי. יצוין, שכנגד האחות ובעלה הוגשה כתב אישום בגין ביצוע עבירה של שיבוש מהלכי משפט, ההליך מתנהל בבית משפט השלום בכפר סבא ולא הסתיים.
4. ביום 13.3.23, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, המאשימה הצהירה שתעתור לעונש ראוי בן 30 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי, ההגנה חופשית בטיעוניה. עוד הוסכם, שחלקו של הנאשם בעבירת השיבוש התמצה בבקשה מאחותו ובעלה, ולא היה מעורב מעבר לכך.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד ליטל שירי, הדגישה את פגיעתם המשמעותית של מעשי הנאשם בערכים מוגנים ובראשם הגנה על שלום המתלוננים ורכושם. עוד הדגישה שמדובר במעשים מתוכננים, שקדמו להם איומים, את הרקע לביצוע המעשים, ואת פוטנציאל הנזק הגבוה הנובע מהצתת רכב באזור מגורים. לפיכך עתרה למתחם שנע בין 24-48 חודשי מאסר. אשר למיקום הנאשם במתחם, הפנתה לעברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות אלימות, וסבורה שיש לגזור על הנאשם עונש ראוי בן 30 חודשי מאסר, פיצוי משמעותי ומאסר על תנאי. המאשימה הגישה אסופת פסיקה לתמיכה בטיעוניה.
6. ב"כ הנאשם, עו"ד חמדאן, ביקש שלא להחמיר עם הנאשם. לדבריו, אין בעבירות הצתה מתחמים קבועים, ומעשיו של הנאשם אינם ברף גבוה. הסניגור הדגיש בטיעונו את הודאת הנאשם, לדבריו נערכה סולחה בין המשפחות. עוד הפנה לפסיקה שבה נגזרו על מציתים עונשי מאסר שלא עלו על 15 חודשי מאסר, וביקש לקבוע מתחם שנע בין 14-40 חודשי מאסר, ולמקם את עונשו של הנאשם בתחתיתו.
7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, התנצל עליהם וביקש שתנתן לו הזדמנות נוספת לחזור לחיים נורמטיביים.

דיון - קביעת מתחם העונש ההולם

8. על ההליך שלפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.
9. מעשיו של הנאשם חמורים ופגעו פגיעה מוחשית בביטחון הציבור ובשלומם ובקניינם של המתלוננים. הפסיקה עמדה לא אחת על חומרתה של עבירת ההצתה ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה משמעותית, בהדגישה את הסיכון הגלום בה ולנוכח הקושי לשלוט בתוצאותיה ובהיקף הנזקים שהיא עלולה לגרום:

רבות נכתב ונאמר אודות חומרתה היתרה של עבירת ההצתה, שתחילתה ידועה ו'אחריתה מי ישורנה', שכן מנהגה של האש להתפשט מבלי יכולת שליטה תוך גרימת נזקים ואף סיכון חיי אדם (...). הצתה נתפסת כעבירה חמורה, לא רק בשל הסכנה האינהרנטית הטבועה בה, אלא גם בשל המסר העבריני האלים העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור...לא בכדי קבע המחוקק את העונש המרבי על עבירה זו ל-15 שנות מאסר, אף במקרים שבהם לא הייתה כוונה לפגוע

בנכס ציבורי או בבני אדם" (ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל, פ' 3 (8.11.2012)).

10. מדיניות הענישה בעבירות אלו, נגזרת, בין היתר, מהתכנון המוקדם, טיבו של הרכוש שהוצת בפועל, תוצאות המעשה והפוטנציאל לסיכון לנפש ולרכוש הגלום במעשה ההצתה, וכוללת, על דרך הכלל, עונשי מאסר בפועל (ע"פ 4761/15 ג'ורבאן נ' מדינת ישראל (23.11.2015)); ע"פ 8622/21 הולר נ' מדינת ישראל (15.5.2022); ע"פ 4910/16 אבני נ' מדינת ישראל, (5.4.2017).

11. אשר לנסיבות מעשי הנאשם, בין הנאשם לקרובת משפחתו התגלע סכסוך כספי, שטעמיו לא הובהרו, הנאשם דרש שתשלם עבור רישוי אגרות רכב, ונענה בסירוב מצד המתלוננת ובעלה. כחודשיים לפני האירוע, הגיע הנאשם לביתם ואיים איומים מפורשים, שאם לא יענו לדרישותיו, ישרוף את רכבה של המתלוננת. ביום 4.5.22 מימש את איומיו, הגיע ביחד עם אחר, באמצעות רכבו, למקום חניית הרכב בעיר טירה, ושפך על חלקו הקדמי חומר דליק שבו הצטייד מראש. מדובר במעשה מתוכנן, שבוצע בצוותא, בכוונה לגרום נזק רב לרכב.

12. בית המשפט העליון עמד בפסיקותיו על הצורך להבחין בין מדרגי חומרה בעבירת ההצתה. הפסיקה מחלקת את נסיבות העבירה למספר מדרגי ביניים של חומרה, החל מהצתה של נכס בנסיבות שאין לחשוש כי ההצתה תתפשט לרכוש אחר, עבור להצתה של נכס שעלולה להתפשט ולהסב נזק לרכוש אחר או בעלת פוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש, והחמורה מכולן- הצתה בכוונה לפגוע בגוף ובנפש (ע"פ 4036/13 אמראה נ' מדינת ישראל, 5.10.2014). בענייננו, הרכב שהוצת חנה ברחוב בעיר טירה, הנזק כוון ונגרם לרכוש בלבד. פוטנציאל נזק לרכוש ולאדם אפשרי אם כי לא צויין בכתב האישום במפורש, שהרכב חנה בסמוך לכלי רכב אחרים או למקום מגורים. אשר לעבירות הנוספות- הנאשם איים על קרובת משפחתו בשל עניין של מה בכך ומימש את איומיו, נסיבות מעשיו חמורות. הנאשם הוסיף חטא על פשע, וביקש מאחותו ובעלה, שימסרו אליבי שקרי למשטרה בכוונה למלט אותו מאימת הדין, ואלו, מתוך רצון לסייע לו, עשו כמבוקשו והסתבכו גם הם בביצוע עבירה פלילית. לפיכך אני קובעת, שפגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים היא ברף בינוני.

13. מדיניות הענישה הנוהגת- טווח הענישה בגין הצתה אינו אחיד, בקביעת מתחם הענישה יש ליתן משקל רב לנסיבות הקונקרטיות של ההצתה, תוצאותיה, לתכנון מוקדם ולפוטנציאל הסיכון הגלום בה (ע"פ 2939/19 חלפון נ' מדינת ישראל (2.2.2020); ע"פ 6326/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פ' 10 (3.12.2017)).

בע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.3.2017) נקבע בעניין נאשם שהצית רכב של אדם שבו חשד, כי מנהל קשר עם בת זוגו, מתחם הנע בין 24-48 חודשי מאסר. בית המשפט חרג לקולא מטעמי שיקום לגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי עבודות שירות. ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר, חרף טעמי שיקומו, לעונש מאסר בן 12 חודשים; בע"פ 907/14 רחמים נ' מדינת ישראל (18.11.2014) נדון נאשם שהצית רכב על רקע סכסוך שכנים למאסר בן 30 חודשים, נקבע מתחם שנע בין 2-4 שנות מאסר. ערעורו נדחה; בע"פ 4819/22 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.2022) החמיר בית המשפט העליון בעונשו של נאשם, אדם מבוגר וחולני, שהצית את דירת המגורים על רקע סכסוך גירושין, מ-25 ל-30 חודשי מאסר.

בצד זאת, ניתן למצוא פסקי דין רבים, שבהם במקרי הצתת רכוש ללא סיכון לנפש, נקבעו מתחמים מתונים יותר הנעים 15-40 חודשי מאסר:

בע"פ 5758/13 **נסאסרה נ' מדינת ישראל** (12.2.2014)- נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של הצתה, קשירת קשר לפשע וחבלה במזיד ברכב אחיו, עמו היה מסוכסך. בעניין הנאשם, צעיר, עברו נקי, נקבע מתחם שנע בין 18-40 חודשי מאסר, נגזרו עליו 24 חודשי מאסר;

בע"פ 6326/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.12.2017)- התקבל ערעורו של נאשם צעיר, שהורשע בהצתת צמחיה, ונדון למאסר בן 24 חודשים. בית המשפט העליון הקל בעונשו והעמידו על 18 חודשי מאסר;

בע"פ 8622/21 **שחר הולר נ' מדינת ישראל** (15.05.2022)- נאשם צעיר ללא עבר נדון בגין עבירת הצתה בצוותא, בכך שהסיע לחניון בית מגורים אחר שהצית אופנוע. בית המשפט המחוזי (ת"פ מח-מרכז לוד 54630-09-20, כב' השופט טרסי) קבע מתחם ענישה שנע בין 15-35 חודשי מאסר וגזר עליו עונש בתחתית המתחם, ערעורו נדחה;

בת"פ (מח-מרכז) 30623-09-18 **מדינת ישראל נ' פלוני**- הנאשם הורשע בהצתת רכבה של רעייתו בסביבת מגורים. הנאשם, ללא עבר, סובל מבעיות נפשיות, פיצה את המתלוננת והתגרש ממנה. המאשימה עתרה למתחם שנע בין 2-4 שנות מאסר. בית המשפט (כב' השופט קובו) קבע מתחם ענישה שנע בין 14-40 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, תוך התחשבות בנסיבותיו המיוחדות, מאסר בתחתית המתחם;

בת"פ (מח-מרכז) 776-01-20 **מדינת ישראל נ' עוטר** - הנאשם הורשע בהצתת כלי רכב באמצעות מצית וגרימת נזק קל. המאשימה עתרה לעונש ראוי בן 30 חודשי מאסר. בית המשפט (כב' השופט טרסי) קבע כי מדובר בהצתה ברף נמוך, נקבע מתחם ענישה שנע בין 14-34 חודשי מאסר, הנאשם נדון ל-18 חודשי מאסר;

בת"פ (מח-ב"ש) 12251-01-21 **מדינת ישראל נ' יפרח** (13.4.22), הצתת רכב ע"י נאשם צעיר, ללא עבר, נדון למאסר בן 18 חודשים.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו, בין היתר, לת"פ 47384-10-22, בעניינו של אבו מוך שנדון לפני בגין הצתת רכבה של גרושתו. על הנאשם נגזרו, במסגרת הסדר טיעון, 13 חודשי מאסר. כמפורט בגזר הדין מדובר במקרה שנסיבותיו מיוחדות, כך גם נסיבות הנאשם (גזר דיני מיום 20.3.23), ואינו דומה למקרה שבפנינו.

14. אשר לעבירות הנוספות, נסיבות עבירת האיזמים חמורות, מדובר בעבירה שבוצעה במועד מוקדם לעבירת הצתה, קובעת מתחם ענישה שנע בין 4-12 חודשי מאסר. בגין עבירת השיבוש, שמצויה ברף שאינו גבוה, נקבע מתחם ענישה שנע בין 2-10 חודשי מאסר.

15. על כן, לאחר שבחנתי נסיבות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנוהגת, **מצאתי לקבוע מתחם ענישה כולל שנע בין 20-40 חודשי מאסר בפועל.**

16. הנאשם יליד 1993, בעברו שתי הרשעות בעבירות אלימות ונשק. התנהלותו בתיק, בצירוף עברו, מלמדים

שמתאפיין בדפוסי התנהגות אלימים. בצד זאת, הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה, לדבריו, נערכה סולחה בין המתלוננים לאמו ומשפחתו. הנזק שנגרם לרכב המתלוננת אינו קל, אתחשב בכך שמצוי במעצר, ואשית עליו פיצוי חלקי.

17. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, מצאתי למקם עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה, לצד ענישה נלווית.

18. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **25 חודשי מאסר בפועל**, החל מיום מעצרו 6.5.22.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירת הצתה או עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה שיש בה כדי לגרום נזק לרכוש או עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ לטובת א.א.. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.23 בהתאם לפרטים שתעביר המאשימה למזכירות בית המשפט.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ג, 26 יוני 2023, במעמד הצדדים.